

Számozott székeken számos néző
feszengve izgul, mind gongra vár.
A színpadot a fény pásztázza már:
Hamlet beront most, mint betörő.

Lenni vagy nem lenni, ez a kérdés;
ez volt tegnap, és ez lesz holnap is.
Uraim, a világ, a genézis!
Bár ki tudja, lehet, hogy tévedés...

Thália sok híve ím kivonul,
mert szünet jövel, megtelik a hall.
– Nagy parádé Sznobériában!
Legvégül összecsattan két tenyér,
s egy árva szúnyog kimúlik szegény.
– Ah, valami búzlik Dániában!

2011. január 4.

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Ferencz Imre

Látó Szépirodalmi Folyóirat